

— На третия балъ случайно, тя изгубила своята пантофка.

Царскиятъ синъ я взелъ и рѣшилъ, че ще стане негова жена само тази дѣвойка, чиято е пантофката.

На другия день царскиятъ синъ ходилъ отъ къща въ къща да кара момитѣ да мѣрятъ изгубената пантофка, но нито единъ кракъ не влизалъ въ тази толкова малка обувка.

Отишълъ най-сетнѣ въ дома на Пепелешка. Примѣрили обувката по-голѣмитѣ ѝ сестри, но тѣхнитѣ крака били извънредно голѣми за малката пантофка, защото нигдѣ въ свѣта нѣмало такива малки и нѣжни крака като на Пепелешка.

— Нѣмате ли още дѣщери? — Попиталъ царския синъ бащата.

— Да, ваше величество, има още една; тя се казва Пепелешка.

— Да, но тя е толкова грозна, че азъ не смѣя да я покажа, — казала ядовито мащехата.

Но царскиятъ синъ искалъ да види момичето.

Пепелешка чисто се измила и излѣзла прѣдъ него. Обула пантофката на крака си и ето че тя се прилѣпнала на нейния кракъ. Погледналъ царскиятъ синъ Пепелешка въ лицето и позналъ, че тя била оная, съ която танцувалъ тритѣ вечери. Тогава той я хваналъ за ржката и казалъ:

— Ето моята невѣста! Завелъ той Пепелешка въ палата и тамъ направили богата сватба, на която дошли хора отъ цѣлата държава да видятъ красивата царица.

Хр. Петевъ.

